

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Darii Mihail, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 14 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

*Darii Mihail XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 27.04.2018 – 14.11.2019;

Instanța de apel: 05.12.2019 – 30.07.2020;

Instanța de recurs: 23.10.2020 – 31.03.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 14 noiembrie 2019, **Darii Mihail XXXXX** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, cu includerea în termenul pedepsei durata pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 25 aprilie 2019, în privința lui **Darii Mihail XXXXX** a fost stabilită o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal pornit în privința lui *Darii Mihail XXXXX* de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată.

Demersul procurorului a fost admis parțial, cu dispunerea încasării din contul lui *Darii Mihail* în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în mărime de 561,00 (cinci sute șaizeci și unu, 00) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a constatat că *Darii Mihail XXXXX*, în perioada 14 noiembrie 2016 - 21 noiembrie 2016, prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, pe timp de noapte, acționând din interes material, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, printr-o fereastră, au pătruns în locuința cet. *Bologa Doina XXXXX*, amplasată în *XXXXX*, de unde au sustras un televizor de model „LG” cu valoare de 18 000,00 lei, un ferestruu mecanic de tăiat lemne de model „Gardena” în valoare de 2 000,00 lei, un polizor unghiular de model „Bosch” în valoare de 2 000 lei, șase scaune din aluminiu în valoare de 330,00 lei fiecare și un set pentru desert în valoare de 3 000 lei, în urma cărui fapt i-a cauzat proprietarului un prejudiciu material în proporții considerabile în valoare totală de 26 980, 00 (douăzeci și șase mii nouă sute opt zeci) lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prima instanță, *în fapt*, a mai constatat că, *Darii Mihail XXXXX*, la 22 noiembrie 2017, aproximativ pe la ora 01⁰⁰, acționând în scopul violării ilegale a domiciliului, fără acordul și împotriva voinței proprietarului, a pătruns ilegal în gospodăria cet. *Carabulea Vladimir*, situată în *XXXXX*, timp în care a deteriorat geamul ferestrei casei de locuit, cauzând proprietarului o daună materială în sumă de 3 600,00 lei.

Pe baza stării de fapt a învinuirii expuse mai sus, calificată de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, prima instanță nu s-a expus asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii, din considerentul că la caz au intervenit circumstanțele prevăzute la art.332 alin. (1), art. 285 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, avocatul *Vitalie Cucoș* în numele inculpatului *Darii Mihail* a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a

acesteia, în partea condamnării lui Darii Mihail în baza art. 186 alin. 2) lit. b), c), d) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Darii Mihail să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a menționat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Darii Mihail în sustragerea bunurilor din locuința lui Bologa Doina și ilegal l-a condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, întrucât nici un martor audiat în cadrul ședinței de judecată nu a confirmat direct că bunurile din gospodăria lui Bologa Doina au fost sustrate de către Darii Mihail. Mai mult, nu a fost cercetată nici o probă care ar indica că presupusa infracțiune a fost comisă de către Darii Mihail sub orice formă de participatie.

Apelantul a mai indicat că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile martorului Darii Lidia, care a confirmat în ședință că obiectele din setul pentru desert, depistate în cadrul percheziției au fost găsite de ea pe prag cu puțin timp înainte de sosirea poliției.

La fel, a mai susținut că depistarea unor obiecte în locuința lui Darii Mihail, în lipsa altor probe, nu este suficientă pentru a proba că anume inculpatul, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, a comis furtul.

În susținerea poziției sale partea apărării a făcut referire la principiul prezumției nevinovăției în procesul penal, care prevede că concluziile despre vinovăția persoanei cu privire la săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2020 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a constatat din actele cauzei că, organul de urmărire penală a fost sesizat despre comiterea infracțiunii de furt în baza plângerii depuse de Guznac Ilinca la data de 24.11.2016 (f.d. 21, vol. I).

Partea vătămată a indicat că din casa de locuit au fost sustrate mai multe bunuri, printre care un televizor de model LG de culoare neagră și un set de cănuțe cu 2 ulcioare (set de desert din aluminiu). În plângere este indicat că pătrunderea ilegală în casa de locuit a avut loc în perioada de timp 14.11.2016-21.11.2016, prin forțarea geamului de către persoane necunoscute.

Astfel, fiind desfășurate acțiuni de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului la caz, în urma pecheziției efectuate la domiciliul lui Darii Mihail, situat în sat. Corlăteni, r-nul Rîșcani, s-a depistat un set de desert, recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 28.03.2017 (f.d. 63, Vol. I).

Reținând circumstanțele de fapt expuse mai sus, instanța de apel a stabilit că e vădit demonstrat faptul sustragerii pe ascuns de către Darii Mihail a bunurilor din casa de locuit a părții vătămate în perioada de referință 14.11.2016-21.11.2016.

La fel, declarațiile inculpatului potrivit cărora susține că nu cunoaște nimic despre setul de desert, depistat la domiciliul acestuia în cadrul percheziției efectuate la 28.03.2017, nu combat circumstanțele de fapt stabilite prin probele administrate de organul de urmărire penală în sensul susținerii învinuirii în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Trecerea sub tăcere de către inculpat a împrejurărilor în care s-a comis infracțiunea de furt, a fost apreciată de către instanță ca fiind o poziție de apărare preluată de inculpat, în virtutea dreptului acestuia de a nu se autoincrimina.

Mai mult, cu referire la comiterea infracțiunii de furt, vinovăția inculpatului Darii Mihail este dovedită prin declarațiile martorului Dobrenco Leonid date în prima instanță, potrivit cărora până la comiterea furtului, Darii Mihail i-a propus să sustragă bunuri din domiciliul lui Doina. După care, a mai declarat că a observat pe geam seturile care au fost sustrate și despre aceasta a anunțat poliția.

Declarațiile enunțate supra, instanța de apel le-a apreciat ca fiind concludente, pertinente, utile și veridice, prin care se probează intenția inculpatului la săvârșirea infracțiunii de furt, iar faptul că setul de desert a fost depistat la domiciliul inculpatului denotă raportul de cauzalitate cu faptul sustragerii acestui bun din casa de locuit a părții vătămate Bologa Doina, amplasată în XXXXX. Or, inculpatul s-a limitat la invocarea că nu cunoaște în ce mod a ajuns setul la el, iar aceste declarații nu combat împrejurările probate descrise mai sus.

Prin urmare, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, administrate de către partea acuzării și cercetate de către prima instanță, suplimentar cercetate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Darii Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal a fost pe deplin dovedită, fără a trezi careva dubii în sensul dat.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Darii Mihail, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate pe caz, în partea condamnării lui Darii Mihail în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acesta să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

Pentru a susține cerințele înaintate în cererea de recurs, recurenta a punctat următoarele motive:

- instanțele de fond au interpretat eronat circumstanțele de fapt și prevederile legislației penale și procesual penale, deoarece în sarcina inculpatului a fost pusă dovedirea nevinovăției sale, pe când acest atribut trebuie exercitat de către partea acuzării. Este evident faptul că astfel a fost încălcat flagrant principiul prezumției nevinovăției;

- cercetarea circumstanțelor nu a fost completă și obiectivă, ci tendențioasă. Or la caz, nu au fost acumulate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul Darii Mihail este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal;

- instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile martorului Darii Lidia, care a declarat în prima instanță că obiectele din setul pentru desert depistate în cadrul percheziției au fost găsite de ea pe prag cu puțin timp înainte de sosirea poliției. Totodată, declarațiile martorului Serjantu Igor nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece nu au nici o tangență cu fapta incriminată lui Darii Mihail;

- sub aspectul laturii obiective, este necesar a menționa că infracțiunile contra patrimoniului se comit, în majoritatea cazurilor, prin acțiune. În cauza dedusă judecății, partea acuzării nu a dovedit acțiunea de intrare în posesie a bunurilor sustrate de către inculpat.

5.1. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în

mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile punctate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei date.

Așadar, un prim argument formulat de titularul recursului constă în faptul că în cauza dedusă judecății, partea acuzării nu a dovedit că acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor a fost îndeplinită de către inculpat, nefiind prezentă fapta prejudiciabilă, ca semn obligatoriu al laturii obiective a componenței de furt.

La capitolul dat, Colegiul penal punctează că specificul infracțiunilor prevăzute la art. 186 Cod penal, în raport cu celelalte infracțiuni săvârșite prin sustragere, constă în modul ascuns (clandestin) de comitere a faptei, aici avându-se în vedere că fapta de sustragere este săvârșită în lipsa victimei sau a oricăror altor persoane, făptuitorul având tendința să evite oricare contact vizual cu alte persoane care l-ar putea împiedica să săvârșescă infracțiunea sau să-l denunțe.

Tot aici instanța de recurs semnalează faptul că lipsa unor martori oculari care ar putea confirma comiterea furtului de către Darii Mihail, nu răstoarnă întreg ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, or instanțele de fond au făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, au indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, au argumentat detaliat de ce s-au respins probele înaintate de către partea apărării în susținerea nevinovăției inculpatului, circumstanță care denotă în mod evident că probele administrate în speța dată au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanțele de fond rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei. Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărătorul inculpatului

este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

În continuare, presupusa violare a principiului prezumției nevinovăției la care face referire recurenta, prin afirmarea că inculpatul a fost nevoit să își dovedească nevinovăția, instanța de recurs o respinge ca neîntemeiată, or acest principiu este strâns legat de aflarea adevărului și dovedirea corectă a împrejurărilor de fapt ale cauzei, în așa fel încât vinovăția să fie stabilită cu certitudine.

Art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia „*Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa*” vine să întărească fundamentul și substanța acestui principiu, consolidând însuși dreptul la un proces echitabil.

Prin trimitere la lucrările organului de urmărire penală și actele cauzei, Colegiul penal constată că la faza urmăririi penale, organul de urmărire penală a întreprins un șir de acțiuni procedurale: dispunerea expertizei medico-legale (f.d. 107, vol. I; f.d. 13, vol. II) și a expertizei dactiloscopice (f.d. 19, vol. II); efectuarea confruntării dintre inculpat și martorul Dobrenco Leonid (f.d. 176, vol. I); efectuarea perchezitiei la domiciliul cet. Costiceanu Oleg (f.d. 51-54, vol. I), cet. Darii Mariana (f.d. 60-61, vol. I), cet. Ungureanu Oleg (f.d. 70-71, vol. I); completarea învinuirii înaintate lui Darii Mihail (f.d. 43, vol. II). Cele enumerate atestă indubitabil acțiuni eficiente și concrete în prezentarea și probarea învinuirii înaintate lui Darii Mihail.

Mai mult, acuzatorul de stat a manifestat un rol activ și la judecarea cauzei în prima instanță, solicitând în baza art. 378 Cod de procedură penală, reluarea cercetării judecătorești, dar și acordarea unui termen pentru a prezenta probe suplimentare (f.d. 35, vol. IV).

Acestea fiind reținute, Colegiu penal ține să menționeze că în cauza dedusă judecății, acuzarea a manifestat un spirit activ atât la faza urmăririi penale, cât și la faza judecării cauzei prin convingerea instanței în corectitudinea poziției sale, prezentând în acest sens probele și obiectând în prezentarea materialului probator de către partea opusă.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, este cert faptul că inculpatul nu a fost pus în situația de a-și dovedi nevinovăția, cu atât mai mult, nu a fost constatat încălcarea principiului „*in dubio pro reo*”, or hotărârile pronunțate pe caz rezultă din certitudinea instanțelor de judecată formată pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, Colegiul penal concluzionează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată,

în cauză existând o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, iar criticile formulate sub acest aspect sânt neîntemeiate, din care motive recursul de pe rol se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Darii Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Darii Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *29 aprilie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan